

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/17/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120263390
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:6120263390.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Eva Behranová a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľuboslava Vanková v spore žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., IČO 31 335 004 so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, proti žalovaným: 1. D. W., narodený X.X.XXXX, bytom K. K. XX, XXX XX K. K., 2. Bc. Z. W., narodená XX.XX.XXXX, bytom K. K. XXX, XXX XX K. K., o zaplatenie 46.559,44 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 12Csp/27/2020-156 zo dňa 5.10.2020, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd odvolanie žalovanej 2. o d m i e t a.

II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti žalovaného 1. spoločne a nerozdielne so žalovanou 2. zaplatiť žalobcovi sumu 46.559,44 eur s príslušenstvom a vo výroku, ktorým bol žalobcovi priznaný voči žalovanému 1. nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a o povinnosti žalovaného 1. spoločne a nerozdielne so žalovanou 2. zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 1.396,50 eur r u š í a vec mu v zrušenom rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

III. Vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou 2. má žalobca nárok voči žalovanej 2. na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol, že žalovaní 1. a 2. sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu 46.559,44 eura s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 44.896,16 eura od 22.03.2017 do zaplatenia do troch mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku, že žalobcovi priznáva voči žalovaným 1. a 2. nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, že žalovaní 1. a 2. sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 1.396,50 eura, do troch mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 497, § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, § 54, § 53 ods. 9, § 565, § 517 ods. 2, § 511 ods. 1 ods. 1 OZ, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1, § 7 ods. 1 ZSÚ, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, čl. 17 CSP.

3. Súd prvej inštancie považoval za preukázané a nesporné skutkové zistenia, že žalovaným bol zo strany žalobcu poskytnutý spotrebiteľský úver, ktorý riadne nesplácali, z ktorého dôvodu žalobca vyzval žalovaných listami zo dňa 7.2.2017 na zaplatenie zročných splátok do 28.2.2017. Omeškania so splátkami na úvere si mali byť pri základnej miere opatrnosti a kontrole svojich finančných záležitostí vedomí aj žalovaní, keď riadne úver nesplácali. Vzhľadom k tomu, že ani vo výzve určenej lehote nedoplatili zročné splátky, žalobca úver zosplátnil. Zmluva obsahuje údaj o celkových nákladoch dlžníka na medziúvere (79.174,39 eura), v ktorom vyčíslení prihliadol aj na zaplatený poplatok za spracovanie úveru (výpočet celkovej čiastky vyplýva aj z amortizačnej tabuľky).

4. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že čo sa týka tvrdeného nedostatku náležitosti - výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov - namieste bolo poukázanie žalobcu na rozsudok Súdneho dvora EÚ, pričom uvedené údaje obsahuje práve amortizačná tabuľka, ktorá bola súčasťou zmluvnej dokumentácie. Poplatok za poskytnutie úveru vo výške 1,2% (540 eur) nepovažoval súd prvej inštancie za neprijateľnú zmluvnú podmienku, je súčasťou zmluvných dojednaní a zročným sa stal pri prvom čerpaní úveru, preto žalobca oprávnené započítal povinnosť zaplatiť tento poplatok žalovaným oproti vyplateniu prvej čiastky na úvere. Zaplatenie poplatku, a teda vyplatenie úverových prostriedkov vo výške rozdielu neznamena, že žalovaným bol poskytnutý úver vo výške zníženej o daný poplatok. Medzi stranami bola platne uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, táto zmluva obsahuje náležitosti žiadané zákonom, neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by ju v celosti robili neplatnou, a preto nebolo dôvodné posúdiť zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov, ani posúdiť zosplatenie úveru za predčasné. Žalovaní preukázateľne porušili podmienky zmluvy tým, že riadne a včas úver nesplácali, žalobca dodržal postup určený mu zákonom, preto žalovaným vznikla povinnosť vrátiť zvyšok úveru v celosti. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne, preto žalobcovi priznal na nesplatené úverovej istine 46.559,44 eur (vrátane kapitalizovaného úroku) a nárok na úrok z omeškania (uplatnený v súlade so zákonom) z priznanej úverovej istiny odo dňa navrhovaného žalobcom, keďže žalovaní sa s úhradou preukázateľne dostali do omeškania.

5. Súd prvej inštancie žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie zároveň rozhodol o výške trov, keďže ide s prihliadnutím na ustálenú rozhodovaciu prax súdov v obdobných veciach o vec jednoduchého právneho posúdenia a žalobcovi priznal voči žalovaným náhradu trov konania na súdnom poplatku (zaplatenom vo výške 1.396,50 eura).

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali spoločne odvolanie žalovaní. V odvolaní uviedli, že žalovaní neboli v rôznych štádiách súdneho konania riadne poučení o možnostiach (aj prostredníctvom poučenia o možnosti zvoliť si právneho zástupcu) procesnej obrany, o možnosti a procesnom práve predkladať argumenty, ktoré považovali za relevantné, najmä neboli aj verejne vypočutí pred súdom. Faktické a právne zdôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku je síce primerane obsiahle, ale nereaguje na žiadne námietky a procesnú obranu žalovaných. Súd prvej inštancie sa vysporiadal iba s faktami a právnou argumentáciou žalobcu, vôbec nereagoval na procesnú obranu žalovaných. Súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy žalovanými, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Žalovanými v konaní tvrdený skutkový stav nie je súdom prvej inštancie nikde vyhodnotený, teda nie je možné zistiť, či si súd prvej inštancie osvojil iba tvrdenia žalobcu, alebo prihliadal aj na námietky žalovaných. Súd prvej inštancie dospel na základe iba žalobcom navrhnutých a vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. S právnym posúdením predmetu sporu a predmetnej spotrebiteľskej zmluvy sa žalovaní nestotožňujú. Sporná zmluva najmä neobsahuje presnú výšku všetkých splátok a všetky termíny splátok istiny, úrokov, ale aj iných poplatkov, čo je povinná náležitosť pre takýto zmluvný typ podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., pričom absencia týchto údajov má v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písmeno b) zákona č. 129/2010 Z. z. za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca prostredníctvom oznámenia o mimoriadnej splatnosti úveru pripravil vyčíslenie dlžnej sumy na základe im neznámych kritérií, zrejme odhadom a jednoznačne v jeho prospech. Ako dlžníci pritom nemajú žiadnu objektívnu možnosť zistiť, či toto vyčíslenie je správne, pravdepodobne však úplne nesprávne, neobjektívne a ukracujúce nás spotrebiteľov o možnosť objektívneho porovnania zaplatených splátok, úrokov a dlžnej istiny. Žalovaní navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové pojednanie.

7. K odvolaniu žalovaných sa vyjadril žalobca. Vo vyjadrení uviedol, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočne vyrovnal so všetkými tvrdeniami, na ktoré žalovaní poukazovali. Ich subjektívna nespokojnosť s rozhodnutím nezakladá nimi uvedené odvolacie dôvody. Poučovacia povinnosť súdu bola zachovaná, a to zaslaním poučenia k vydanému platobnému rozkazu. Právo žalovaných na spravodlivý proces nebolo porušené ani v tom, že by sa nemohli zúčastniť na pojednávaní. Súd prvej inštancie podrobil zmluvu o úvere skúmaniu a vo svojom odôvodnení sa vyrovnal s namietanými tvrdeniami žalovaných ohľadne zmluvných ustanovení (výška RPMN, poplatok za spracovanie úveru, rozdelenie splátok, výška pohľadávky). Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), e), f), g), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a odvolacími dôvodmi (§ 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že je potrebné odvolanie žalovanej 2. odmietnuť (§ 386 písm. a) Civilného sporového poriadku) a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti žalovaného 1. spoločne a nerozdielne so žalovanou 2. zaplatiť žalobcovi sumu 46.559,44 eur s príslušenstvom a vo výroku, ktorým bol žalobcovi priznaný voči žalovanému 1. nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a o povinnosti žalovaného 1. spoločne a nerozdielne so žalovanou 2. zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 1.396,50 eur zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku) a vec mu v zrušenom rozsahu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

9. Podľa § 362 ods. 1 veta prvá Civilného sporového poriadku odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

10. Podľa § 121 Civilného sporového poriadku do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty (ods. 2). Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci nieť, posledným dňom mesiaca (ods. 3). Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času (ods. 5).

11. Podľa § 386 písm. a) Civilného sporového poriadku odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

12. Z obsahu spisu v preskúmvanej veci vyplýva, že napadnutý rozsudok bol žalovanej 2. doručený dňa 10.11.2020 (por. doručenkou na č. l. 162). Zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania tak žalovanej 2., t. j. neskoršej odvolateľke, začala plynúť nasledujúcim dňom (11.11.2020) a posledný deň takejto lehoty pripadol na deň 25.11.2020. Pretože tento deň bola streda a bežný pracovný deň, 25. november 2020 bol nielen posledným faktickým, ale zároveň i posledným právnym dňom, kedy žalovaná 2. mohla podať včasné odvolanie. Práve táto podmienka však v preskúmvanej veci nebola splnená, pretože žalovaná 2. odvolanie podala na poštovú prepravu až 30. novembra 2021 (por. č. l. 169 spisu). Takéto odvolanie žalovanej 2. preto bolo oneskoreným.

13. Vzhľadom k tomu, že odvolanie podala žalovaná 2. oneskorene, odvolací súd musel oneskorene podané odvolanie žalovanej 2. odmietnuť a nemohol podrobiť napadnutý rozsudok odvolaciemu prieskumu vo výroku o povinnosti žalovanej 2. spoločne a nerozdielne so žalovaným 1. zaplatiť žalobcovi sumu 46.559,44 eura s príslušenstvom a vo výroku, ktorým bol žalobcovi priznaný voči žalovanej 2. nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a o povinnosti žalovanej 2. spoločne a nerozdielne so žalovaným 1. zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 1.396,50 eura.

14. Odvolací súd považuje za dôležité uviesť, že v súdnej veci sa nejedná o nerozlučné, ani nútené spoločenstvo, ale samostatné procesné spoločenstvo, keďže sa jedná o prípad solidárneho záväzku podľa hmotného práva (pasívna solidarita založená rozhodnutím súdu). V zmysle ustanovení hmotného práva solidárny záväzok dlžníkov znamená, že veriteľ má oprávnenie žiadať o plnenie ktoréhokoľvek z týchto dlžníkov samostatne, alebo aj oboch súčasne (§ 511 Občianskeho zákonníka). Pri procesnom spoločenstve samostatnom robí úkony (procesné i hmotnoprávne) každý spoločník sám za seba. Nezaväzuje teda svojim úkonom nikoho iného okrem seba, na rozdiel od spoločenstva nerozlučného. Z uvedeného plynie záver o samostatnosti postavenia žalovaných na účely konania o opravnom prostriedku, ako aj vo vzťahu k uskutočňovaniu ďalších úkonov v spore (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/544/2015). Predmetný záver bol zafinovaný už aj v staršej civilnoprávnej judikatúre (R 22/1953, R 58/1969); rovnako i novšia judikatúra (R 35/2002) vychádza z toho, že pri

pasívnej solidarite ide o samostatné procesné spoločenstvo. Vzhľadom na to, že odvolanie žalovanej 2. bolo odmietnuté ako odvolanie podané oneskorene, predmetom odvolacieho prieskumu zostali len výroky rozsudku súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa žalovaného 1., ktorý má postavenie samostatného spoločníka, pričom v zmysle aktuálnej procesnej úpravy podľa ustanovenia § 76 Civilného sporového poriadku ide o samostatné práva a povinnosti každej zúčastnenej strany, každý koná sám za seba a súd rozhoduje o každom nároku samostatne. Právny dôsledok solidarity dlžníkov (žalovaných) v nadväznosti na odmietnutie odvolania žalovanej 2. a účinné podanie odvolania žalovaným 1. (teda iba jedným zo solidárne zaviazaných dlžníkov) je vyjadrený vo výroku tohto rozhodnutia, kde je výslovné konštatované, že žalovaní majú postavenie solidárnych (spoločných a nerozdielných) dlžníkov.

15. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalovaného 1. je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či súd prvej inštancie správne a zákonne rozhodol o povinnosti žalovaného 1. spoločne a nerozdielne so žalovanou 2. zaplatiť žalobcovi sumu 46.559,44 eura s príslušenstvom.

16. Jednou z odvolacích námietok žalovaného 1., pritom však zásadnou bolo namietanie, že rozsudok súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný a súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal argumentmi žalovaných.

17. Podľa § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

18. Obsahom práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

19. Odvolací súd z obsahu preskúmaného rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie nevyhotovil rozsudok v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Tu je potrebné dať za pravdu žalovanému 1., že závery v ňom obsiahnuté sú nedostatočné. Hoci súd prvej inštancie obsiahlo opisuje obsah podaní strán a obsah listinných dôkazov, v odôvodnení rozsudku nie sú uvedené komplexne skutkové zistenia, ktoré by mali mať logickú nadväznosť, aby v súhrne umožnili vytvoriť záver o celkovom skutkovom stave. Súd musí potrebné údaje, hodnotenia a závery o rozhodných skutočnostiach formulovať vlastnými slovami s prihliadnutím na konkrétne okolnosti danej veci, a to najmä na obsah dokazovania, zložitost' zisťovania skutkového stavu, návrhy strán na doplnenie dokazovania, čo v odôvodnení preskúmaného rozsudku absentuje. Napadnuté rozhodnutie neobsahuje presvedčivé hodnotenie dôkazov, keďže v ňom nie je nepochybným spôsobom uvedené, ktoré z rozhodných skutkových okolností boli preukázané a ktoré nie. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku (odsek 23.) len všeobecne uvádza, že žalovaným bol zo strany žalobcu poskytnutý úver, ktorý riadne nesplácali, že žalovaní boli vyzvaní na zaplatenie zročných splátok listami zo dňa 7.2.2017, pretože úver nesplácali, že žalobca oprávnenne zosplatnil úver s paušálnym odkazom na zákonné ustanovenie, že súčasťou zmluvy je údaj o celkových nákladoch dlžníka na medziúvere, v ktorom je vyčíslený aj poplatok za spracovanie úveru. Hoci žalovaní od počiatku namietali samotnú výšku úveru, keď tvrdili, že im bol úver poskytnutý len vo výške 26.521,09 eura, súd prvej inštancie sa touto skutočnosťou ani len nezaoberal. Tiež žalovaní namietali, že dohoda o úrokoch je

neprijateľnou zmluvnou podmienkou, rovnako dohoda o jednostranných sankciách, zmluvných pokutách a rôznych poplatkoch sú neprijateľnými podmienkami, pričom ani v týchto prípadoch súd prvej inštancie nedal žalovanému 1. uspokojivú odpoveď na jeho námietky vznesené v rámci procesnej obrany, keď bez akéhokoľvek zdôvodnenia konštatoval, že zmluva obsahuje náležitosti žiadané zákonom a neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Rovnako žalovaní namietali vôbec výšku žiadanej sumy žalobcom po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, čo súd prvej inštancie obišiel konštatovaním o porušení podmienok zmluvy žalovanými riadne a včas splácať úver, čím vznikla žalovaným povinnosť vrátiť zvyšok úveru v celosti, a to na nesplatennej úverovej istine 46.559,44 eura. Vo vzťahu k poplatku za poskytnutie úveru vo výške 1,2 % súd prvej inštancie ustálil bez uvedenia akýchkoľvek dôvodov, že ho nepovažuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Vo vzťahu k uplatnenému úroku z omeškania súd prvej inštancie len v zátvorke uviedol, že bol uplatnený v súlade so zákonom. Preskúmaný rozsudok tak nenapĺňa požiadavku zrozumiteľnosti a presvedčivosti.

20. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd nemôže argumentáciu strany odmietnuť ako nesprávnu, ale jeho povinnosťou je tiež uviesť v čom jej nesprávnosť spočíva. Argumenty súdu musia byť jasné, zrozumiteľné a dostatočne konkrétne. Konštatovanie súdu, že argumenty strany sú nesprávne alebo irelevantné bez toho, aby uviedol, prečo ich považuje za nesprávne a irelevantné, možno považovať za nedostatočné odôvodnenie. O takýto prípad išlo aj v súdenom spore, keďže súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku vôbec nereagoval na procesnú obranu žalovaného 1. a neposkytol mu žiadnu repliku na ním predstreté argumenty o neopodstatnenosti žalobou uplatneného nároku. Odvolacia námietka žalovaného 1. o nedostatočnom odôvodnení preskúmaného rozsudku je opodstatnená.

21. V súvislosti s prejednáványm spotrebiteľským sporom odvolací súd odkazuje na ustanovenie § 295 Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého v danom spore, ktorý je sporom s ochranou slabšej strany, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, pričom súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí takýto dôkaz.

22. Preto je potrebné dať za pravdu žalovanému 1. v tom smere, že rozsudok súdu prvej inštancie je zaťažený aj vadou nepreskúmateľnosti, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Za týchto okolností rozsudok súdu prvej inštancie nie je vyhotovený v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku, keďže súd prvej inštancie svoje rozhodnutie neodôvodnil ústavne prijateľným spôsobom, odňal stranám možnosť konať pred súdom a tým došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, ktorý nedostatok nemožno napraviť v odvolacom konaní.

23. Nad rámec dôvodov pre zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že odvolacie argumenty žalovaného 1. o tom, že žalovaní neboli v konaní pred súdom prvej inštancie riadne poučení, že neboli súdom prvej inštancie vypočutí, že súd prvej inštancie nevykonal dôkazy navrhnuté žalovanými, že sú tu prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo útoku, ktoré neboli uplatnené, sú neopodstatnené. Z obsahu spisu totiž jasne vyplýva, že Poučenie o procesných právach a povinnostiach strán sporu a Poučenie o možnosti zastúpenia spotrebiteľa a o jeho procesných právach a povinnostiach podľa § 292 Civilného sporového poriadku bolo žalovanému 1. doručené dňa 3.9.2020 a žalovanej 2. doručené dňa 26.8.2020. Tiež z obsahu spisu vyplýva, že žalovaní nenavrholi vykonať žiadne ďalšie dôkazy, a to ani v konaní pred súdom prvej inštancie, ani v odvolacom konaní. Napokon ani pochybenie v postupe súdu prvej inštancie, že žalovaní neboli v konaní pred súdom prvej inštancie vypočutí, sa nepotvrdilo, keďže súd prvej inštancie nariadil vo veci pojednávanie na deň 5.10.2020, pričom predvolanie na nariadené pojednávanie bolo žalovanému 1. doručené dňa 3.9.2020 a žalovanej 2. doručené dňa 26.8.2020, na ktoré nariadené pojednávanie sa žalovaní nedostavili bez akéhokoľvek ospravedlnenia, teda svoje právo zúčastniť sa pojednávania (vrátane práva ústne sa vyjadriť) nevyužili.

24. Odvolaciemu súdu neunikla ani nesprávnosť výroku o náhrade trov konania, kedy súd prvej inštancie v rozsudku rozhodol nielen o nároku na náhradu trov konania, ale aj o výške. O nároku na náhradu trov konania rozhoduje súd pri vyhlásení rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Súd rozhoduje len o nároku na náhradu trov konania, nie o plnení, t. j. vo výroku o tomto nároku neuvádza, že je neúspešná strana povinná zaplatiť náhradu trov konania druhej strane. V súhrne to znamená, že o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd prvej inštancie aj bez návrhu, a to sudca v rozhodnutí, ktorým sa končí konanie a o konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Súd prvej inštancie tak pochybil,

keď v napadnutom rozsudku rozhodol aj o výške trov konania, keďže o konkrétnej výške trov konania rozhoduje v zmysle platnej právnej úpravy poverený vyšší súdny úradník samostatným uznesením, proti ktorému rozhodnutiu o výške náhrady trov konania (po jeho vydaní a doručení) môže strana sporu podať sťažnosť, o ktorej sťažnosti rozhoduje vždy sudca.

25. S poukazom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti žalovaného 1. spoločne a nerozdielne so žalovanou 2. zaplatiť žalobcovi sumu 46.559,44 eura s príslušenstvom a vo výroku, ktorým bol žalobcovi priznaný voči žalovanému 1. nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a o povinnosti žalovaného 1. spoločne a nerozdielne so žalovanou 2. zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 1.396,50 eura zrušil (§ 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku) a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

26. Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku), bude opätovne vec prejednať v zrušenom rozsahu, zaoberať sa pritom vecnou aj právnou správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených jednotlivých nárokov (istina a jej konkrétne vyčíslenie v prehľade na jednotlivé položky, z ktorých pozostáva, úroky z omeškania a pod.), za tým účelom v súlade s ustanovením § 295 Civilného sporového poriadku doplniť dokazovanie. Následne znova posúdiť žalobou uplatnený nárok v právoplatne neskončenej časti vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania, ktoré je nevyhnutné vyhodnotiť v súlade s ustanovením § 191 Civilného sporového poriadku, a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, ako aj odvolacie argumenty odvolateľa, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a potom vo veci znova rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku odôvodniť a v odôvodnení presne označiť aplikované právne normy (najmä číslo a názov právneho predpisu).

27. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že odvolanie podal účinne len žalovaný 1., preto závery z odvolacieho prieskumu sa bezprostredne týkajú len jeho povinnosti (spoločne a nerozdielne so žalovanou 2.) voči žalobcovi. V prípade, že súd prvej inštancie konštatuje dôvodnosť záväzku žalovaného 1. (úplný alebo čiastočný), tento prizná len v rozsahu, v akom do času vyhlásenia rozhodnutia nezanikol plnením poukázaným žalovanou 2. (§ 511 Občianskeho zákonníka).

28. Pokiaľ následne ide o závislý výrok o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie, ten ostáva vo vzťahu k žalovanej 2. (z dôvodov už rozoberaných odseku 14. tohto rozhodnutia) nedotknutým. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 1. (§ 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku). Je potrebné dodať, že povinnosť náhrady trov konania pred súdom prvej inštancie zaťažuje oboch žalovaných spoločne a nerozdielne. Ohľadne náhrady trov odvolacieho konania bude povinným subjektom výlučne žalovaný 1., nakoľko vo vzťahu k žalovanej 1. odvolacie konanie bolo skončené odmietnutím jej odvolania.

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou 2. bolo rozhodnuté analogicky ako pri zastavení konania podľa ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s ustanovením § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pretože výsledok odvolacieho konania oneskoreným odvolaním zavinila žalovaná 2., a preto odvolací súd priznal žalobcovi voči žalovanej 2. nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne podľa ustanovenia § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

30. Senát odvolacieho súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).